

Jurisprudentienieuwsbrief Bestuursrecht, aflevering 2021, nummers 80 – 89 vrijdag 29 januari 2021

Landelijk Bureau Vakinhoud rechtspraak, team bestuursrecht

Externe email redactieJnB@rechtspraak.nl
Telefoon 088 361 1020
Citeertitels JnB 2021

De Jurisprudentienieuwsbrief bestuursrecht (JnB) komt – uitgezonderd in vakantieperiodes - elke week uit en bevat een selectie van de meest actuele en belangrijkste bestuursrechtelijke jurisprudentie. De uitspraken worden per (deel)rechtsgebied aangeboden. Door in onderstaande inhoudsopgave op het onderwerp van voorkeur te klikken komt u direct bij de uitspraken op het desbetreffende rechtsgebied. De essentie van de uitspraak wordt beknopt weergegeven in koptekst en samenvatting. De link onder de uitspraak leidt door naar de volledige tekst van de uitspraak.

Inhoud

In deze Jurisprudentienieuwsbrief Bestuursrecht vindt u de volgende

onderwerpen: (Door op het onderwerp te klikken komt u direct bij de uitspraken op het betreffende rechtsgebied.)

Algemeen bestuursrecht.....	3
Omgevingsrecht.....	4
Wabo.....	4
Planschade.....	5
Ziekte en arbeidsongeschiktheid.....	7
Sociale zekerheid overig.....	8
TOZO, NOW, TOFA.....	8

Disclaimer

De Jurisprudentienieuwsbrief Bestuursrecht is een uitgave van het Landelijk Bureau Vakinhoud rechtspraak (hierna: LBVr), team bestuursrecht. De nieuwsbrief is met de grootst mogelijke zorg samengesteld. Het LBVr kan de juistheid, volledigheid en actualiteit van de nieuwsbrief echter niet garanderen. Voor zover de nieuwsbrief links bevat naar websites, is het LBVr niet aansprakelijk voor de inhoud daarvan. De inhoud van de nieuwsbrief is uitsluitend bedoeld voor uw eigen gebruik. Ander gebruik, waaronder de commerciële exploitatie van de inhoud van de nieuwsbrief, is niet toegestaan. Er kunnen geen rechten aan de inhoud van de nieuwsbrief worden ontleend. Het gebruik dat wordt gemaakt van de inhoud van de nieuwsbrief komt voor eigen risico. Aansprakelijkheid voor schade, in welke vorm dan ook - direct en / of indirect - ontstaan door dan wel voortvloeiend uit gebruik van de inhoud van de nieuwsbrief, wordt door het LBVr afgewezen.

Bestuursrecht overig	8
Wet openbaarheid van bestuur	8
Vreemdelingenrecht	11
Asiel.....	11
Vreemdelingenbewaring	12
Procesrecht	13

Algemeen bestuursrecht

JnB2021, 80

ABRS, 25-01-2021 (publ. 27-01-2021), 202002838/2/A3

minister van Justitie en Veiligheid.

Awb 8:29 lid 1, 8:39 lid 1, 8:42 lid 1

Wet politiegegevens 7

GEHEIMHOUDING. Verzoek beperkte kennisneming ex artikel 8:29, eerste lid, van de Awb. Als de vraag of een partij kennis mag nemen van de inhoud van een stuk bevestigend moet worden beantwoord, heeft dat in beginsel tot gevolg dat de betrokken partij, gelet op artikel 8:42, eerste lid, in samenhang gelezen met artikel 8:39, eerste lid, van de Awb, de beschikking krijgt over een afschrift van dat stuk. Niet uitgesloten wordt dat onder zeer bijzondere omstandigheden op dit uitgangspunt een uitzondering kan worden gemaakt en door de geheimhoudingskamer wordt bepaald dat een partij alleen door middel van inzage kennis kan nemen van een stuk. I.c. heeft de minister dergelijke bijzondere omstandigheden niet aannemelijk gemaakt.

[...]

2. Het geschil in de bodemzaak gaat over de besluiten [...] waarbij de minister op grond van de Tijdelijke wet bestuurlijke maatregelen terrorismebestrijding het aan [appellant] opgelegde gebiedsverbod voor de wijken Transvaal en Schilderswijk in Den Haag voor een tweede, derde en vierde maal heeft verlengd. Aan deze besluiten heeft de minister de 5 bestuurlijke rapportages ten grondslag gelegd. De bestuurlijke rapportages zijn deels gebaseerd op de 13 mutatierapporten van de politie. [...]

- Mutatierapporten

5. De minister heeft bij zijn verzoek tot beperkte kennisneming zowel een ongelakte als een gelakte versie van de mutatierapporten overgelegd. Wat betreft de ongelakte versie van de mutatierapporten acht de Afdeling het verzoek tot beperkte kennisneming gerechtvaardigd. De gelakte passages in de mutatierapporten zien op de informatiepositie van de politie ten aanzien van [appellant]. Omdat [appellant] bij kennisneming van deze passages kan anticiperen op het handelen van de politie, weegt het belang van opsporing en vervolging en het belang van de veiligheid van de staat in dit geval zwaarder. Verder zijn de namen en functies van betrokken medewerkers en derden weggelakt. Het belang van eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer van deze personen weegt in dit geval zwaarder dan het belang van [appellant] om hiervan kennis te nemen.

5.1. Over de gelakte versie van de mutatierapporten heeft de minister gesteld dat [appellant] in het kader van de Wet politiegegevens (hierna: Wpg) daarin inzage heeft gehad en dat hij er geen bezwaar tegen heeft als [appellant] hierin opnieuw inzage krijgt. De minister verzet zich ertegen dat [appellant] een afschrift krijgt van de gelakte versie van de mutatierapporten.

5.2. De mutatierapporten moeten worden aangemerkt als op de zaak betrekking hebbende stukken als bedoeld in artikel 8:42, eerste lid, van de Awb, op grond waarvan de minister gehouden is om deze over te leggen. Dat de mutatierapporten zelf niet aan

de besluiten van 13 augustus 2018, 13 februari 2019 en 12 augustus 2019 ten grondslag zijn gelegd, doet daaraan niet af. De minister heeft in zijn verzoek tot beperkte kennisneming toegelicht dat de bestuurlijke rapportages deels zijn gebaseerd op de mutatierapporten en de minister heeft, blijkens de brief [...] van zijn gemachtigde, in dit geval ook kennis kunnen nemen van de mutaties. Uitgangspunt is dat het bij (de beoordeling van) een verzoek om beperkte kennisneming als bedoeld in artikel 8:29, eerste lid, van de Awb gaat om de vraag of een partij kennis mag nemen van de inhoud van het stuk. Als die vraag bevestigend moet worden beantwoord, heeft dat in beginsel tot gevolg dat de betrokken partij, gelet op artikel 8:42, eerste lid, in samenhang gelezen met artikel 8:39, eerste lid, van de Awb, de beschikking krijgt over een afschrift van dat stuk. De Afdeling sluit niet uit dat onder zeer bijzondere omstandigheden op dit uitgangspunt een uitzondering kan worden gemaakt en door de geheimhoudingskamer wordt bepaald dat een partij alleen door middel van inzage kennis kan nemen van een stuk. De minister heeft evenwel dergelijke bijzondere omstandigheden niet aannemelijk gemaakt. Het beroep van de minister in dit verband op de geheimhoudingsplicht als bedoeld in artikel 7 van de Wpg slaagt niet, omdat deze geheimhoudingsplicht op zichzelf niet aan een belangenafweging in de weg staat. Zoals volgt uit de uitspraak van 10 juni 2020, [ECLI:NL:RVS:2020:1367](#), betekent de enkele omstandigheid dat voor (gegevens uit) een stuk een bijzondere geheimhoudingsregeling geldt, bijvoorbeeld in de zin van de Wpg, niet dat sprake is van gewichtige redenen als bedoeld in artikel 8:29, tweede lid, van de Awb. Dat [appellant] in het kader van de Wpg geen afschrift heeft gekregen, is dus op zichzelf genomen in deze procedure niet relevant. [appellant] is bekend met de inhoud van de gelakte versie van de mutatierapporten, zodat er geen gewichtige reden als bedoeld in artikel 8:29, tweede lid, van de Awb bestaat om hem nu alsnog kennisname daarvan te onthouden door de gelakte versie niet aan hem te verstrekken. De Afdeling acht het verzoek tot beperkte kennisneming in zoverre niet gerechtvaardigd, met uitzondering van de zesde en zevende zin onder het kopje "Toelichting [...]" in het mutatierapport van 11 mei 2017. [...]

[ECLI:NL:RVS:2021:131](#)

[Naar inhoudsopgave](#)

Omgevingsrecht

Wabo

JnB2021, 81

MK ABRS, 27-01-2021, 201906971/1/R1 en 201906973/1/R1.

college van burgemeester en wethouders van Alkmaar.

bestemmingsplan "Alkmaar Zuid-West"

WABO. BESTEMMINGSPLAN. OVERGANGRECHT. ONDERBREKING GEBRUIK. Na een onderbreking van ongeveer twee jaar kan in beginsel geen aanspraak meer worden ontleend aan de beschermende werking van het overgangsrecht.

[...] Hoger beroep tegen de uitspraak over de geweigerde omgevingsvergunning [...]

[...] 4.2. Gelet op de door [appellant] overgelegde gegevens van het bevolkingsregister van de gemeente heeft het college terecht aannemelijk geacht dat het pand ten tijde van de peildatum, omstreeks eind 1979, als woning werd gebruikt. Uit deze gegevens volgt echter ook dat de toenmalige bewoner van het pand zich daarna, per 4 november 1980, heeft uitgeschreven. Nadien is [appellant] in het pand gaan wonen. Hij heeft zich op 1 april 1983 ingeschreven op het adres van het pand. In de tussentijd is het pand ongeveer twee jaar niet bewoond, ook als er van wordt uitgegaan dat [appellant] eind 1982 in het pand is gaan wonen, zoals hij stelt. Als wordt uitgegaan van het aanvangsmoment van de verbouwingwerkzaamheden, zoals [appellant] bepleit, geldt dat sprake is van een periode van leegstand van ongeveer 20 maanden.

De vraag ligt nu voor of deze onderbreking betekent dat het gebruik niet is voortgezet, zodat het overgangsrecht geen werking meer heeft. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen, betekent een onderbreking van het gebruik op zichzelf nog niet dat dit gebruik na hervatting ervan voor de toepassing van het overgangsrecht niet langer is aan te merken als voortgezet gebruik. Of daarvan sprake is, hangt af van de duur en de oorzaak van de onderbreking en de door betrokkene getoonde intentie het gebruik voort te zetten. De Afdeling wijst bij wijze van voorbeeld op haar uitspraak van 19 juni 2013, [ECLI:NL:RVS:2013:CA3641](#).

De Afdeling is van oordeel dat na een onderbreking van ongeveer twee jaar in beginsel geen aanspraak meer kan worden ontleend aan de beschermende werking van het overgangsrecht. Voor een uitzondering daarop kan slechts aanleiding bestaan als [appellant] aan de hand van concrete en objectieve gegevens aannemelijk maakt dat de onderbreking verband houdt met zo bijzondere omstandigheden dat ondanks de lange duur van die onderbreking moet worden uitgegaan van blijvend voortgezet gebruik. De rechtbank heeft daarvoor terecht geen aanleiding gevonden. [...]

[ECLI:NL:RVS:2021:167](#)

[Naar inhoudsopgave](#)

Planschade

JnB2021, 82

MK Rechtbank Den Haag, 22-12-2020 (publ. 20-01-2021), SGR 18/505 en 17/8737

Minister voor Economische Zaken en Klimaat, verweerder.

Wet ruimtelijke ordening (Wro) 6.1

PLANSCHADE. BELEMMERINGENWET PRIVAATRECHT. PLANVERGELIJKING.

Verzoek om planschade vanwege rijksinpassingsplan dat voorziet in aanleg hoogspanningsverbinding. In dit geval heeft verweerder een onjuiste planvergelijking gemaakt. Verwijzing naar uitspraken ABRS van 8 februari 2017

([ECLI:NL:RVS:2017:326](#)) en 26 augustus 2020 ([ECLI:NL:RVS:2020:2030](#)).

[...] de Minister van Economische Zaken [heeft] aan eiser 2 een tegemoetkoming in planschade toegekend.

[...] 1. Bij besluit van 28 augustus 2009 is het "Inpassingsplan Zuidring Wateringen - Zoetermeer (380 kV leiding)" (het rijksinpassingsplan) vastgesteld. Het rijksinpassingsplan voorziet in de aanleg van een 380 kiloVolt hoogspanningsverbinding van ongeveer 20 km tussen Wateringen en Zoetermeer. [...]

[...] 4. [...] Eiser 2 heeft een aanvraag gedaan voor tegemoetkoming in planschade omdat het rijksinpassingsplan nadelige gevolgen zou hebben voor de gebruiks- en bouw mogelijkheden van de percelen.

[...] Belemmeringenwet Privaatrecht (BP)

[...] 6.2. Anders dan eiseres 1 betoogt, is de rechtbank van oordeel dat uit het arrest van de Hoge Raad [red: van 21 juni 2019 ([ECLI:NL:HR:2019:996](#))] niet volgt dat planschade alleen via de weg van de BP kan worden gevorderd indien een gedoogverplichting is opgelegd. De Hoge Raad overweegt dat planschade in dat geval niet uitsluitend via de Wro, maar ook via de BP kan worden gevorderd. Daaruit valt niet af te leiden dat de planschaderoute in een dergelijk geval in het geheel is afgesloten. Dat de planschade via de BP kan worden gevorderd, maakt naar het oordeel van de rechtbank ook niet dat de tegemoetkoming voldoende anderszins is verzekerd, zoals bedoeld in artikel 6.1 van de Wro. De tegemoetkoming in de planschade is anderszins verzekerd als met voldoende zekerheid valt te zeggen dat deze schade op een andere manier zal worden vergoed. De rechtbank overweegt dat dit voor de gevorderde schade van eiser 2 niet het geval is, nu de uitkomst van de civiele procedure van eiser 2 op grond van de BP nog ongewis is.

Planvergelijking

[...] De voorliggende rechtsvraag

[...] 7.3. Het uitwerkingsplan "Harnaschpolder Weteringzone" is door de uitspraak van de Afdeling nooit onherroepelijk geworden en kan daarom niet in de planvergelijking als het oude planologisch regime gelden. Partijen verschillen van mening over welk planologisch kader wel als het oude planologisch regime heeft te gelden. Eiseres 1 betoogt dat hiervoor moet worden gekeken naar de agrarische bestemming die de percelen oorspronkelijk hadden (hierna: planologisch kader 1). Verweerder betoogt dat moet worden gekeken naar de redelijke verwachting van de invulling van de uit te werken bestemmingen in het bestemmingsplan "Harnaschpolder Weteringzone" (hierna: planologisch kader 2).

De rechtbank stelt vast dat het rijksinpassingsplan als het nieuwe, schadeveroorzakende planologische regime heeft te gelden (hierna: planologisch kader 3). Dit is tussen partijen ook niet in geschil. De vraag die de rechtbank moet beantwoorden is dan ook of planologisch kader 3 moet worden vergeleken met planologisch kader 1 of met planologisch kader 2 om te bepalen of eiser 2 planschade heeft geleden.

De jurisprudentie van de Afdeling

7.4. De Afdeling is in verschillende uitspraken ingegaan op de vraag of en zo ja in hoeverre in de planvergelijking rekening mag worden gehouden met een uit te werken bestemming. In de uitspraken van 8 februari 2017 ([ECLI:NL:RVS:2017:326](#)) en 26 augustus 2020 ([ECLI:NL:RVS:2020:2030](#)) geeft zij een overzicht van de jurisprudentie op dit punt. Uit de jurisprudentie volgt de hoofdregel dat het schadeveroorzakend regime moet worden vergeleken met het direct hieraan voorafgaand regime om te bepalen of planschade is geleden. [...]

7.5. De Afdeling heeft in de hiervoor genoemde uitspraken van 8 februari 2017 en 26 augustus 2020 een uitzondering op de hoofdregel geformuleerd. [...]

7.6. Voor het antwoord op de vraag of de hoofdregel of de uitzondering van toepassing is, moet worden gekeken naar het moment van eigendomsverkrijging. [...]

[...] *Toepassing in de onderhavige zaken*

7.8. De rechtbank overweegt dat in deze zaken toepassing van de hoofdregel zou betekenen dat het planologisch kader 3 moet worden vergeleken met het planologisch kader 2. Toepassing van de uitzondering zou betekenen dat planologisch kader 3 moet worden vergeleken met planologisch kader 1.

[...] 7.11. De rechtbank komt gelet op het voorgaande tot de conclusie dat verweerder in het bestreden besluit ten onrechte is uitgegaan van een vergelijking tussen planologisch kader 3 en planologisch kader 2. Daarmee is verweerder er ten onrechte aan voorbijgegaan dat de waardeestijging van de percelen als gevolg van de uit te werken bedrijfsbestemming uit het bestemmingsplan "Harnaspolder Weteringzone" slechts theoretisch van aard was, nu nooit een uitwerkingsplan in werking is getreden waarmee het bouwverbod werd opgeheven en daadwerkelijk ruimere bouw- en gebruiksmogelijkheden aan de gronden zijn toegekend. Verweerder had in dit geval een vergelijking moeten maken tussen het planologisch regime dat gold ten tijde van de verwerving van de gronden (planologisch kader 1) en het beweerdelijk schadeveroorzakende planologisch regime (planologisch kader 3). [...]

[ECLI:NL:RBDHA:2020:14079](#)

[Naar inhoudsopgave](#)

Ziekte en arbeidsongeschiktheid

JnB2021, 83

CRvB, 22-01-2021, 19/3705 WIA-T

Raad van bestuur van het Uvv.

Schattingsbesluit 9 onder e

WIA. Appellante heeft zodanige kenmerken (angst om auto te rijden), dat van een werkgever in redelijkheid niet kan worden verlangd haar in de functie besteller post/pakketten te werk te stellen. Deze functie moet daarom buiten beschouwing blijven. Aangezien de functie van besteller post/pakketten niet aan de schatting ten grondslag gelegd kan worden, resteren slechts twee functies. Het bestreden besluit is niet gebaseerd op een deugdelijke arbeidskundige grondslag. Dit besluit is dan ook strijdig met artikel 7:12, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht (Awb). Het Uvv wordt opgedragen het gebrek in het besluit te herstellen.

[ECLI:NL:CRVB:2021:149](#)

[Naar inhoudsopgave](#)

Sociale zekerheid overig

TOZO, NOW, TOFA

JnB2021, 84

MK CRvB, 28-01-2021, 20/3476 NOW, 20/3499 NOW

minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid.

Tijdelijke noodmaatregel overbrugging voor behoud van werkgelegenheid (NOW-1) 7, 10, 11

Tweede tijdelijke noodmaatregel overbrugging voor behoud van werkgelegenheid (NOW-2) 8

NOW 1. NOW 2. NOODSTEUN COVID-19. EXCEPTIEVE TOETSING. De Raad acht zich bevoegd om in hoger beroep te oordelen over het voorliggende geschil.

NOW-1: Zoals de rechtbank terecht heeft overwogen heeft de NOW niet als doel om een alomvattende regeling te bieden om alle bedrijven te redden. Hoewel de NOW voor sommige werkgevers, zoals startende ondernemers als appellante, nadelig kan uitpakken doordat zij geen voorschot kunnen ontvangen, wordt niet geoordeeld dat toepassing van artikel 11, tweede lid, van de NOW-1 in strijd is met het evenredigheidsbeginsel. Evenmin is toepassing van deze bepaling in strijd met enig ander algemeen beginsel van behoorlijk bestuur of algemeen rechtsbeginsel. Er bestaat dan ook geen aanleiding om in dit geval artikel 11, tweede lid, van de NOW-1 buiten toepassing te laten. NOW-2: Gelet op artikel 8, zevende lid, van de NOW-2 wordt uitgegaan van de loonaangifte zoals die op 15 mei 2020 is ingediend. Aangezien op dat moment sprake was van een nul-aangifte over maart 2020 is het voorschot terecht op nihil vastgesteld.

[ECLI:NL:CRVB:2021:87](https://ecli.nl:NL:CRVB:2021:87)

De Centrale Raad van Beroep heeft bij deze uitspraak een [nieuwsbericht](#) uitgebracht.

[Naar inhoudsopgave](#)

Bestuursrecht overig

Wet openbaarheid van bestuur

JnB2021, 85

MK ABRS, 27-01-2021, 202004073/1/A3

minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit.

Wet milieubeheer (Wm) 19.1a

Wet openbaarheid van bestuur (Wob) 1, 3, 10

WOB. MILIEU-INFORMATIE. EMISSIEGEGEVENS. Verzochte locatiegegevens PAS-meldingen zijn niet alleen milieu-informatie, maar ook emissiegegevens. Bij het inroepen van de in artikel 10, zevende lid, aanhef en onder b, van de Wob neergelegde uitzonderingsgrond moet aannemelijk worden gemaakt dat

openbaarmaking van de desbetreffende milieu-informatie daadwerkelijk schade zou toebrengen aan het met geheimhouding gediende belang, te weten de beveiliging van bedrijven en het voorkomen van sabotage. Daarvoor moeten ook concrete aanknopingspunten bestaan.

[...] Bij drie afzonderlijke deelbesluiten [...] heeft de minister twee verzoeken op grond van de [...] Wob van MOB deels ingewilligd en deels afgewezen.

[...] Bij uitspraak [...] heeft de rechtbank het door MOB ingestelde beroep gegrond verklaard, het besluit van 1 april 2020 vernietigd, voor zover daarbij openbaarmaking van de locatiegegevens uit de meldingen van de tien derde-belanghebbenden bij de drie deelbesluiten van 6 juni, 1 juli en 23 juli 2019 is geweigerd, het bezwaar van MOB alsnog gegrond verklaard in die zin dat de locatiegegevens uit de meldingen van de tien derde-belanghebbenden alsnog openbaar worden gemaakt en bepaald dat haar uitspraak in de plaats treedt van het vernietigde gedeelte van het besluit van 1 april 2020. [...]

[...] i. Milieu-informatie: emissiegegevens

6.1. In het dossier zijn de geschoonde meldingsbevestigingen uit het AERIUS Register opgenomen. Die meldingsbevestigingen zijn gestandaardiseerd en bevatten vergelijkbare locatiegegevens. [...]

6.2. De rechtbank heeft terecht geoordeeld dat deze locatiegegevens zijn aan te merken als milieu-informatie in de zin van artikel 19.1a, eerste lid, van de Wm. Dat heeft de minister ook niet bestreden. Voor het locatiegegeven dat bestaat uit het adres van de natuurlijke of rechtspersoon voor wie de melding is gedaan, geldt hierbij de nuancering dat dit adres alleen milieu-informatie is, indien het adres gelijk is aan de locatie van de activiteiten waarvoor de melding is gedaan. Dat locatiegegevens zijn aan te merken als milieu-informatie, kan ook worden afgeleid uit de door de minister en LTO Noord genoemde uitspraak van de Afdeling van 13 maart 2019 [red: [ECLI:NL:RVS:2019:795](#)]. De Afdeling heeft in die uitspraak locatiegegevens van inrichtingen/bedrijven die bij een bedrijfsverplaatsing van een nertsenfokkerij betrokken zijn geweest, aangemerkt als milieu-informatie (zie overweging 4.2). Anders dan de minister lijkt te veronderstellen, volgt uit die uitspraak echter niet dat locatiegegevens niet ook tegelijkertijd emissiegegevens kunnen zijn. Voor de vraag of de locatiegegevens uit de PAS-meldingen die in deze zaak centraal staan, naast milieu-informatie, ook emissiegegevens zijn, is het volgende van belang.

6.3. Naar aanleiding van de arresten van het Hof van Justitie van de Europese Unie van 23 november 2016, Bayer CropScience, [ECLI:EU:C:2016:890](#) en Commissie/ACC, [ECLI:EU:C:2016:889](#), heeft de Afdeling in de uitspraak van 16 augustus 2017, [ECLI:NL:RVS:2017:2211](#), overwogen dat onder de begrippen "emissies in het milieu" en "informatie over emissies in het milieu" niet alleen gegevens moeten worden begrepen die de daadwerkelijke uitstoot betreffen, maar ook de gegevens over de invloeden van die emissies op het milieu alsook de gegevens die het publiek in staat stellen te controleren of de beoordeling van de daadwerkelijke of voorzienbare emissies door het bestuursorgaan juist is. De begrippen "emissies in het milieu" en "informatie over emissies in het milieu" moeten niet restrictief worden uitgelegd.

6.4. Het Hof heeft, meer in het bijzonder in punt 87 van zijn arrest Bayer CropScience, het begrip "informatie over emissies in het milieu" in de zin van artikel 4, tweede lid,

tweede alinea, van Richtlijn 2003/4 inzake de toegang van het publiek tot milieu-informatie en tot intrekking van Richtlijn 90/313/EEG van de Raad, zo uitgelegd dat daaronder niet alleen informatie over de emissies als zodanig valt, dat wil zeggen inlichtingen over de aard, de samenstelling, de hoeveelheid, de datum en de plaats van deze emissies, maar ook gegevens over de invloeden die deze emissies op kortere of langere termijn op het milieu hebben.

6.5. Uit deze uitleg van het Hof volgt naar het oordeel van de Afdeling dat ook de plaats van de emissies informatie over emissies in het milieu is. Het oordeel van de rechtbank dat een emissie een bron heeft, dat die bron een locatie heeft en dat om die reden de locatiegegevens van een emissiebron ook emissiegegevens zijn, is dus juist. Dat het, zoals de minister en LTO Noord betogen, met de wél openbaar gemaakte gegevens mogelijk is om te controleren of de beoordeling van de daadwerkelijke of voorzienbare emissies door het bestuursorgaan correct is, is in het kader van de locatiegegevens in de PAS-meldingen niet van belang. Uit de hiervoor in overweging 6.4 weergegeven uitleg van het Hof van Justitie volgt expliciet dat de plaats van emissies onder informatie over de emissies valt en dus dat de locatiegegevens ook emissiegegevens zijn.

6.6. De hiervoor in overweging 6.1 onder i) tot en met iv) omschreven locatiegegevens in de PAS-meldingen hangen verder dusdanig met elkaar samen, dat geen mogelijkheid bestaat om het ene locatiegegeven wel en het andere locatiegegeven niet aan te merken als milieu-informatie die betrekking heeft op emissies in het milieu. Dat is, zoals gezegd, alleen anders indien het adres van de natuurlijke of rechtspersoon voor wie de melding is gedaan niet gelijk is aan de locatie van de activiteiten waarvoor de melding is gedaan. De rechtbank heeft daarom terecht geoordeeld dat de eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer, als bedoeld in artikel 10, tweede lid, aanhef en onder e, van de Wob, niet aan de openbaarmaking van de locatiegegevens in de weg kan staan. Deze bepaling is, gelet op artikel 10, vierde lid, van de Wob, niet van toepassing op de door MOB verzochte locatiegegevens in de tien PAS-meldingen.

[...] 7.1. Op de uitzonderingsgrond van artikel 10, zevende lid, onder b, van de Wob kan een beroep worden gedaan, indien objectieve omstandigheden het met het oog op de beveiliging van de betrokken bedrijven en het voorkomen van sabotage noodzakelijk maken dat openbaarmaking van de verzochte milieu-informatie achterwege blijft. [...] Dit alles betekent dat de minister bij het invoeren van de in artikel 10, zevende lid, aanhef en onder b, van de Wob neergelegde uitzonderingsgrond aannemelijk moet maken dat openbaarmaking van de desbetreffende milieu-informatie daadwerkelijk schade zou toebrengen aan het met geheimhouding gediende belang, te weten de beveiliging van bedrijven en het voorkomen van sabotage. Daarvoor moeten ook concrete aanknopingspunten bestaan. Met andere woorden: voor een beroep op de uitzonderingsgrond in dit soort zaken, waarin het gaat om openbaarmaking van milieu-informatie over emissies, ligt de bewijsrechtelijke en motiveringsdrempel hoger dan in andere zaken.

[...] 7.4. De rechtbank heeft terecht geoordeeld dat de minister artikel 10, zevende lid, aanhef en onder b, van de Wob niet aan de weigering om de locatiegegevens openbaar te maken ten grondslag heeft kunnen leggen. [...]

[ECLI:NL:RVS:2021:153](#)

Bij deze uitspraak is een [persbericht](#) ("Minister LNV moet locatiegegevens PAS-meldingen openbaar maken") uitgebracht.

[Naar inhoudsopgave](#)

Vreemdelingenrecht

Asiel

JnB2021, 86

MK ABRS, 21-01-2021, 201908429/1/V2

staatssecretaris van Justitie en Veiligheid.

EVRM 3

ASIEL. Bewijswaarde rapport over de wijze waarop Burundezen buiten Burundi in de gaten worden gehouden door de Burundese autoriteiten.

1. De vreemdeling komt uit Burundi en stelt onder meer dat hij daar gevaar loopt omdat hij in Nederland heeft deelgenomen aan demonstraties tegen de Burundese autoriteiten. Deze uitspraak gaat over de vraag of hij met het overgelegde rapport van een 'senior researcher and investigator at the Expert Advisory and Research Services', gevestigd in het Verenigd Koninkrijk, over de wijze waarop Burundezen buiten Burundi in de gaten worden gehouden door de Burundese autoriteiten, voldoende aannemelijk heeft gemaakt dat de Burundese autoriteiten hiervan op de hoogte zijn.
2. De vreemdeling klaagt terecht dat de rechtbank onvoldoende heeft onderkend dat bij de toetsing van een besluit de inhoud van een rapport niet louter op zichzelf moet worden beschouwd, maar ook moet worden gerelateerd aan wat verder bekend is over de vreemdeling en over de praktijk in het land waar het om gaat. In het bijzonder waar de gestelde vrees voor vervolging pas is ontstaan door politieke activiteiten buiten het land van herkomst, zal een vreemdeling die vrees in de regel niet anders aannemelijk kunnen maken dan door zijn persoonlijke activiteiten te relateren aan wat uit rapporten blijkt over de wijze waarop de autoriteiten van het land van herkomst reageren op dergelijke activiteiten. Dat zulke rapporten vaak slechts een patroon van eerdere gebeurtenissen beschrijven die niet in direct verband staan met een individuele vreemdeling, is op zichzelf geen reden om geen enkele bewijswaarde aan zo'n rapport toe te kennen.
 - 2.1. In dit geval komt ook betekenis toe aan de omstandigheid dat de vreemdeling in 2016 het object was van een demonstratie tegen zijn geplande uitzetting, waarbij bekende leden van de Burundese oppositie waren betrokken. Van deze demonstratie zijn beelden op internet verschenen. In het hiervoor vermelde rapport staat dat personen die buiten Burundi zichtbaar zijn (geweest) als opposant van het Burundese regime, na terugkeer naar Burundi het risico lopen te worden vervolgd. De vreemdeling heeft terecht hierover gezegd dat een rapport over een situatie als deze logischerwijs in meer algemene bewoordingen is gesteld, omdat zijn vrees voor vervolging pas is ontstaan door activiteiten na het verlaten van het land van herkomst. De rechtbank had het rapport

dan ook niet alleen al vanwege het feit dat het in algemene bewoordingen is gesteld, buiten beschouwing mogen laten. Daarom heeft de rechtbank haar oordeel dat de vreemdeling onvoldoende concreet heeft gemaakt dat de Burundese autoriteiten op de hoogte zijn van zijn activiteiten, onvoldoende gemotiveerd. [...]

[ECLI:NL:RVS:2021:125](#)

[Naar inhoudsopgave](#)

Vreemdelingenbewaring

JnB2021, 87

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats 's-Hertogenbosch, 26-01-2021, NL21.295
staatssecretaris van Justitie en Veiligheid.

Vw 2000

VREEMDELINGENBEWARING. VERWIJZINGSUITSPRAAK. Wijze en intensiteit toetsing door de rechter van de maatregel van vreemdelingenbewaring.

Doeltreffende voorziening in rechte.

De rechtbank stelt in aanvulling op de verwijzingsuitspraak van de Afdeling van 23 december 2020 [[ECLI:NL:RVS:2020:3034](#)] drie aanvullende prejudiciële vragen aan het Hof van Justitie. De rechtbank vraagt het Hof om een nadere uitleg van artikel 47 Handvest als het gaat om de procedure waarbij een vreemdeling kan opkomen tegen de maatregel van vreemdelingenbewaring. De rechtbank vraagt het Hof om uit te leggen of de procedurele waarborgen waarin in deze procedure is voorzien uit het oogpunt van rechtsbescherming volstaan om te kwalificeren als een doeltreffende voorziening in rechte. De vragen zien op het verbod om de rechtmatigheid van de vreemdelingenbewaring ambtshalve te onderzoeken en beoordelen en op de wettelijke bevoegdheid voor de Afdeling om te kunnen volstaan met een "verkorte motivering". De rechtbank vraagt het Hof om aan te geven of de beantwoording van deze vragen anders luidt als de gedetineerde vreemdeling minderjarig is. Indien het Hof de nationale rechtspraktijk waarin de rechter in tweede en hoogste aanleg kan volstaan met een verkorte motivering in bewaringszaken onverenigbaar acht met het Unierecht, verzoekt de rechtbank het Hof om deze vraag ook te beantwoorden voor overige vreemdelingrechtelijke procedures.

De rechtbank heeft het Hof verzocht om behandeling in de prejudiciële spoedprocedure omdat de vreemdeling is gedetineerd. Aanvullend is verzocht om voeging met de verwijzingsuitspraak van de Afdeling en om een mondelinge behandeling.

[ECLI:NL:RBDHA:2021:466](#)

JnB2021, 88

MK ABRS, 25-01-2021, 202005060/1/V3

staatssecretaris van Justitie en Veiligheid.

Vw 2000 59 lid 1 a

VREEMDELINGENBEWARING. LICHTER MIDDEL. De staatssecretaris heeft in de maatregel van bewaring gemotiveerd uiteengezet waarom hij meent dat er een risico is dat de vreemdeling zich aan het toezicht onttrekt en de uitzettingsprocedure ontwijkt. De vreemdeling heeft de aan de maatregel ten grondslag gelegde zware gronden als bedoeld in artikel 5.1b, derde lid, aanhef en onder b, c en d, en de lichte gronden als bedoeld in artikel 5.1b, vierde lid, aanhef en onder a, d en e, van het Vb 2000, niet gemotiveerd betwist. Dat de vreemdeling heeft verklaard dat hij feitelijk zou verblijven bij iemand in Amsterdam met wie hij "min of meer" een relatie heeft, neemt het onttrekkingsrisico en het ontwijken van de uitzettingsprocedure niet weg, te minder nu hij al eerder met onbekende bestemming is vertrokken van een bij de staatssecretaris bekend adres. De staatssecretaris betoogt daarom terecht dat de rechtbank niet heeft onderkend dat er geen aanleiding was voor een aanvullende motivering en dat hij mocht volstaan met de in het besluit gegeven motivering dat door de vreemdeling geen omstandigheden zijn aangevoerd die zouden moeten leiden tot het opleggen van een minder dwingende maatregel.

[ECLI:NL:RVS:2021:134](#)

[Naar inhoudsopgave](#)

Procesrecht

JnB2021, 89

MK ABRS, 27-01-2021, 202004563/1/V1

staatssecretaris van Justitie en Veiligheid.

Awb 8:75

PROCESRECHT. Proceskostenveroordeling. Het alsnog in behandeling nemen van de asielaanvraag is geen tegemoetkoming, maar louter een gevolg van tijdsverloop.

1. Bij brief van 14 september 2020 heeft de staatssecretaris aan de Afdeling laten weten dat hij het besluit van 2 april 2020 heeft ingetrokken en dat de asielaanvraag van de vreemdeling in de nationale asielprocedure zal worden behandeld, omdat de overdrachtstermijn als bedoeld in artikel 29, eerste lid, van de Dublinverordening (PB 2013, L 180) op 21 augustus 2020 is verstreken. In reactie daarop heeft de vreemdeling laten weten dat hij het hoger beroep intrekt en heeft hij de Afdeling verzocht de staatssecretaris te veroordelen in de proceskosten.

2. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen in de uitspraken van 8 april 2019 ([ECLI:NL:RVS:2019:1084](#)) en 5 augustus 2020 ([ECLI:NL:RVS:2020:1855](#)) kan aanleiding bestaan de staatssecretaris met toepassing van artikel 8:75 van de Awb tot vergoeding van de proceskosten te veroordelen als hij aan de vreemdeling tegemoetgekomen is. Het alsnog in behandeling nemen van de asielaanvraag is geen tegemoetkoming, maar louter een gevolg van tijdsverloop.

[ECLI:NL:RVS:2021:182](#)

[Naar inhoudsopgave](#)